

Til lovforslag nr. L 192. Skriftlig fremsættelse (4. marts 1999)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af skattestyrelsesloven og andre love. (Justering af ansættelsesfrister m.v. og fælleskommunal administration).

(Lovforslag nr. L 192).

Formålet med lovforslaget, der kan opdeles i nedenfor nævnte fire dele, er at skabe klarere regler for skattemyndighedernes sagsbehandling.

1. Det foreslås således, at de frister, der efter skattestyrelsesloven gælder for skattemyndighedernes ret til at foretage eller ændre skatteansættelser, samles i præcise regler, som skal gælde for både skattepligtige og skattemyndighederne. Hidtil har der været ét sæt fristregler for skattepligtiges ret til at få en skatteansættelse genoptaget, og et andet sæt regler for skattemyndighedernes ret til at foretage eller forhøje en skatteansættelse.

Efter de gældende regler skelnes der mellem almindelige frister, der gælder for hovedparten af sagerne, og særlige, længere frister for særlige sagstyper. De almindelige frister er på ca. 3 år.

De særlige fristregler, der gælder for skattepligtiges ret til at få genoptaget en skatteansættelse, er i vidt omfang baseret på et skøn over omstændighederne i den enkelte sag. Det foreslås nu, at de omstændigheder, der kan få en sag omfattet af de særlige frister, gøres fælles for skattepligtige og for myndighederne, og at disse omstændigheder beskrives præcist, så skønselementet udgår. Samtidig foreslås en beløbsmæssig bagatelgrænse i disse sager.

Som udgangspunkt er det sager, hvor den sene ændring ikke kan lægges henholdsvis den skattepligtige eller skattemyndighederne til last, der foreslås omfattet af de særlige fristregler.

I forbindelse hermed foreslås det, at Told- og Skattestyrelsen kan bestemme, at alle skatteansættelser foretaget efter en praksis, der senere er blevet underkendt ved en Landsskatteretskendelse eller ved en dom, skal kunne genoptages tilbage fra og med det indkomstår, den underkendende kendelse eller dom drejede sig om.

Hidtil har en sådan almindelig genoptagelsesadgang kun kunnet gennemføres 3 år tilbage fra den først underkendende Landsskatteretskendelse eller dom. Gennemførelsen af denne del af lovforslaget vil mindske behovet for at alle, der er blevet skatteansat efter en omtvistet skattepraksis, forfølger sin sag til Landsskatteretten og eventuelt ved domstolene.

Jeg forventer, at gennemførelsen af denne del af lovforslaget vil gøre loven klarere og mere rimelig.

2. Det foreslås endvidere, at der fastsættes regler for adgangen til at tage skatteforbehold og til at få tilladelse til omgørelse.

Et skatteforbehold er et vilkår i en privatretlig disposition, hvorefter dispositionen enten bortfalder eller får et andet indhold, hvis en nærmere angiven skatteretlig virkning af dispositionen indtræder. En tilladelse til omgørelse er en tilladelse til, at en efterfølgende ændring af en privatretlig disposition tillægges oprindelig skattemæssig virkning.

Både muligheden for at tage et skatteforbehold og muligheden for at få tilladelse til omgørelse modvirker, at borgere beskattes på grundlag af en privatretlig disposition med uforudsete skattemæssige virkninger. Den gældende administration af skatteforbehold og omgørelse har været reguleret uden lovgrundlag, og det har skabt usikkerhed om praksis.

Den foreslåede lovfæstelse indebærer, at kravene til et skatteforbehold og til at få en tilladelse til omgørelse strammes lidt op.